

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA
Pe an L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12
IN STRAINATATE:
Pe an 60
INSEPTIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI

Se primeac in strinatate: La D-nii Haasen-
stein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10
A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudol-
Mosse in Vienna, Seilerstasse 2; Vincens
Ardicke in Vienna, Teinfaltstrasse 17 Phlipp
Loh in Vienna, Eichenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. in Peța si Haasa-Laffie & Comp.
in Paris,
Scrisori nefrancate nu se primec.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un numar in Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Bucuresti, 19 Decembrie' and 'Cursul de Viena, 3 Ianuarie'.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Berlin, 1 Ianuarie' and 'Calendarul zilei'.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Bucuresti - Suceava' and 'Cursul de Suceava - Bucuresti'.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Bucuresti - Giurgiu' and 'Cursul de Giurgiu - Bucuresti'.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Bucuresti - Galati' and 'Cursul de Galati - Bucuresti'.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes 'Cursul de Bucuresti - Barboși' and 'Cursul de Barboși - Bucuresti'.

SCIRI TELEGRAFICE
din
FOILE STRAINE

St. Petersburg, 11 Decembrie.
„Agentia ruseasca” desminte stirea, ca
guvernul englezesc ar fi declarat puterilor
europene, ca, pentru apărarea intereselor
Englizei, este hotărât a ocupa câte-va
stațiuni din Orient. Cabinetul de St. James
s’a mărginit a exprima cabinetelor
europene temerea, că rușii vor ocupa Con-
stantinopolul, fie chiar numai în teracăt,
și ast-fel, fiind seamă de opinia publică
din Angliera ar trebui să ia niște măsuri
de precauțiune, pe care până acum și-a
dat silință a le evita.
Cabinetul de St. James nu a arătat,
care anume sunt aceste interese și măsuri
ele nu pot să fie însă acelea, pe care le
comunică mai multe ziare englezști, de
care ce asemenea măsuri nu se pot lua
fără să se fi făcut mai înainte decla-
rațiunea de război. Vorbind despre stirea
privitoare la mediațiunea Englierei, „A-
genția Rusoasă” repetă, că după dreptul
gintilor mediațiunea nu e cu pu înță de
cât dacă ambele părți beligerante o cer.
Rusia însă, de și este tot-d’una gata a
asculta propunerile de pace ce a și face
cartierului general direct din partea Por-
ții, nu a făcut încă nimic, din ce s’ar pu-
tea urma, că va admite mediațiunea.

Constantinopol, 30 Decembrie.
„Agentia Havas” vestește că simptomele
de pace se înmulțesc, și mai mulți ambasa-
dori au invitat Poarta să facă Rusiei pro-
punerii acceptabile. Rușii au sosit pe ge-
sul Sofiei. Populațiunea a părăsit Sofia.
Trupele armeană a se concentra în do-
sul Balcanilor. — Mukhtar-pașa s’a retras
din Erzerum spre Baiburt.
Eri s’a ținut un consiliu de miniștri
extraordinar. În Balcani și la Dunăre tir-
pul e foarte rău. Nici un fel de opera-
țiuni importante. Rușii bombardază în-
tririle de la Batum; în port ei au făcut
lucșerări cu torpile, dar în zadar. Peste
câte-va zile Mukhtar-pașa va sosi la Con-
stantinopol.

Londra, 31 Decembrie.
Admiralitatea a ordonat, ca flota cana-
lului să fie până la 16 Ianuarie gata de
plecare. „Morning Post”, zice, că nu e
probabil că Rusia va primi mediațiunea
Englierei. Rusia nu vooște să negocieze
direct cu Turcia.

Ragusa, 31 Decembrie.
Cetăția din Prismet se armează cu
grabire. Garușoana se sporește cu 200
nizami din Pristina. În portul de la Salo-
nichi a sosit un transport de 12,000 puști
pentru populațiunea districtului de Cosovo.
Până acum sunt în acest district 30,000
oameni sub arme.

Smirna, 31 Decembrie.
Până la 15 Decembrie armata de la
Diabekir, destinată a veni într’ajutor o-
rașului Erzerum, era compusă de 14,000
oameni, fără de artilerie. Consiliul de re-
zoluți va hotărî, dacă ea se va spori ori va
rămânea ca corp de observație.

St. Petersburg, 31 Decembrie.
Guvernul a primit nota, în care cabi-
netul de St. James întreabă, dacă Rusia
e dispusă a începe negocierile de pace. Până
acum Rusia nu a răspuns nimic; după

cum se vorbește înșă în cercurile bine in-
formate, răspunsul nu va fi brusc și gu-
vernul va răspunde, că este gata a primi
propunerii serioase de pace.

St. Petersburg, 31 Decembrie.
Lordul Loftus a făcut Principelui Gor-
ciacoff în mod formal arătare, că Poarta
a adresat guvernului englezesc cererea de
a comunica guvernului rusesc că e dispusă
a încheia pacea. Lordul Loftus, cu aceas-
tă ocaziune, nu a cerut să i se facă im-
părtășire despre condițiunile de pace; a
spus însă că guvernul reginei așteaptă un
răspuns la împărtășirea ce a făcut. Pre-
cum se vorbește în cercurile diplomatice,
Principele Gorciacoff a primit amical
comunicarea lordului Loftus și, rezervân-
du-și de a de un răspuns formal, a de-
clarat, că Rusia dorește să puie capăt rezolu-
țiunii cu Turcia și fără îndoială ar intra în nego-
ciieri dacă i s’ar face propunerii directe din
partea Turciei pentru încheierea unui ar-
misticiu cu scop de a restabili pacea.

Constantinopol, 30 Decembrie.
„Levant Herald” zice: Prin mijlocirea
bunelor oficii ale Englierei i s’au făcut
Porții comunicare despre condițiunile, cu
care Rusia ar fi gata să încheie un ar-
misticiu. Aceste ar fi: rectificarea grani-
țelor din Asia, deschiderea Dardanelor,
independența României și primirea progra-
mului conferenței pentru Bulgaria.
În cercurile diplomatice se pune la in-
doială autenticitatea acestei informațiuni,
pe care Layard o numește ridicolă, de
oare-ce guvernul englezesc nici odată nu
poate presupune, că deschiderea Dardane-
lor ar putea să fie o condițiune, pe care
Poarta o primește drept basă pentru ar-
misticiu și pentru preliminările păcii

SCIRI TELEGRAFICE
ALE „TIMPULUI”

(Agenția Havas).
— Serviciul de la 4 Ianuarie — amiază —

Londra, 3 Ianuarie.
După „Morning Post” cabinetul englez
este tare de părere că răspunsul Rusiei
face peste puțină vreme început de nego-
ciării. Acest ziar adaugă că Anglia va co-
munică Turciei astfel răspuns și va adăoga
la el și consiliul. „Dar înainte de a putea
recomanda Sultanului ori de a face de-
marșul sugerat de Rusia ori de a r spinge
ori de a și alege el însuși calea în care
va socoti că e mai bine a intra, este foarte
natural de a căuta să cunoaștem ce con-
dițiuni trebuie să puie comandantul șefi ai
armatei rusești. Atunci numai vom fi în
măsură de a da un bun consiliu Turciei
sau de a cere a nuoș demarș pe lângă
Rusia. Anglia va da ast-fel o dovadă de
via sa dorință de a crăța pe Europa de
noi pericole.”

Londra, 3 Ianuarie.
Lordul Carnarvon ministru al Colonilor
a primit eri o deputație de neguțători din
provincia Capo, venită pentru a exprima
temerea că interesele lor să nu fie negli-
giate în cazul unei confagrațiuni gene-
rale în Orient. Lordul Carnarvon a răspuns
deputațiunii. „Cu toată caderea Plevnei,
ed nu văr nici o schimbare materială în
situație; atitudinea noastră nu s’a schim-
bat earăgi de loc. Noi suntem hotărâți a-

ată-zî, ca și la început, de a reuși să a-
jungem a face să se asculte vocea noas-
tră în regularea cestiunii Orientului.”

Vorbind apoi despre demarșul făcută de
enrăd de Engliera pe lângă Rusia, lord-
dul Carnarvon a adăugat: „Noi n’am ofe-
rit mediațiunea noastră și încă și mai
puțin intervenirea noastră în sensu’ obi-
cuiuit al acestor două cuvinte. Am trans-
mis numai începutul negociațiunilor de
pace făcute de unul din beligeranți către
cel-lalt beligerant.

Eă socotesc că nu este în răspunsul
Rusiei ver-o ofensă sau ver-o insultă adresă
Englierei. Sper în sinceritate că guver-
nul și poporul rusesc nu vor uita că ces-
tiunile ridicate în acest moment sunt ces-
tiuni a căror regulare nu aparține beli-
geranților numai. Acestea sunt cestiuni
europene și noi, ca membri ai familiei eu-
ropene, nu avem numai dreptul de a fi
ascultați dar încă, și aceasta este foarte
însemnat — avem o voce hotărâtoare în
punerea la cale definitivă. Văd că puține
persoane își aduc aminte de rezoluțiune din
Crimea cu satisfacție, dar în ori ce caz,
sunt sigur că nu este în această țară vici-
u nu om care să fie destul de nebun ca
să-i dorească repetarea.

Roma, 4 Ianuarie.
D. Marchis de Noailles, ambasadorul
Franței la Roma a dat un prânz în ono-
rea lui Gambetta. D. Depretis era de față
la acest ospăț. Regele Victor Emanuel a
primit astă dimineață pe Gambetta care
după aceea a plecat la Nița.

— Serviciul de la 4 Ianuarie, 4 ore seara.

Londra, 3 Ianuarie.
Ziarele englezesti de astă-dimineață co-
mentează pe larg discursul ministrului co-
loniilor.

„Standard” în unire cu foile liberale
este mulțumit de acest discurs.

„Times” este de părere că vorbele lor-
dului Carnarvon vor pune capăt temerilor
și emoției ce au turburat publicul în a-
ceste din urmă timpuri.

„Times” și „Daily-News” promit minis-
terului concursul unanim al țerei spre a
sprijini o politică însoțită de niște prin-
cipii atât de înțelepte.
Nu este tot ast-fel și părerea „Daily-
Telegrafului.”

Constantinopol, 3 Ianuarie.

D. Layard a avut astă-zî o audiență la
Sultanul în privința rezultatului demarș-
lor Angliei pe lângă Rusia.

Nici o scire de la Sofia.

Ministrul de război și de marină vor
înfrunța mâine camera și explicațiunile cerute.

Athina, 3 Ianuarie.

Doș baterii cu torpile au sosit la Paros;
3,000 de oameni se așteaptă în Creta. A-
doxides și Selim au conferit cu căpete-
niile cretane, dar trimișii turcești ne av-
ând puterea de a primi propunerile ace-
stora din urmă, negociațiunile au căzut.
Căpeteniile cretane au invitat pe plagarul
otoman de a rămânea în proprietățile lor
și le-au fâgăduit de a nu-i supăra.

Telegramă a marelui Duce Nicolae.

Bogot, 2 Ianuarie.

Lupta sârbilor cu turcii lângă Piroa a
fost încâpătinată și sângeroasă. Detaș-
amentul turcesc care numera 12 taboari
s’a retras la Sofia, perzând de la 12—16

Decembrie până la 1,000 de oameni și lă-
sând în mânele sârbilor 24 tunuri. Pașa
care comanda detașamentul turcesc a luat
fuga. Această isbândă a costat pe sârbii o
perdere de 700 oameni morți și răniți.

— Serviciul de la 4 Ianuarie 8 ore seara. —
Telegrame ale marelui Duce Nicolae.

Bogot, 4 Ianuarie.

Cesarevicul vestește cu data de 31 tre-
cut că incoadele noastre cari înaintaseră
până la Kostanița, Senek-ol, Gagovo, Ka-
rahassankeol și Ayaslar au găsit aceste
puncte ocupate de inimic și au schimbat
focuri de puști cu sentinelele turcești. Po-
durile de pe Kara-Lom și drumul Șumlei
sunt puzite de tari detașamente turcești
cu multă pază. S’a observat lângă Kara-
hassankeol și Kadarkeol un mare număr
de bordeș și poteci. Dunărea este încărcată
de mari și groase sloinuri. Temperatura se
coboară până la 15 grade sub zero. Dacă
acest frig va mai dura încă câteva zile
Dunărea nu va întârzia a îngheța. De la
generalul Gorko nu sunt știri.

Astă-zî nu s’au auzit bubuturi din
partea depre Orhanie. Frigul tare.

Bogot, 2 Ianuarie.

După o luptă uriașă de opt zile cu ne-
voile și cu toate greutățile unui mers prin
munții acoperiți cu zăpadă, generalul Gorko
a trecut Balcanii, și după ce a coborât în
campa Sofia, a luat poziția întărită de
lângă satul Sikelci. Lupta a fost încâpă-
tinată și a ținut până la 6 ore seara. Tur-
cii n’au putut ține de cât o singură re-
dută lângă Karavulka. Peste noapte tur-
cii și-au părăsit toate pozițiile. La 20, în
reversatul zorilor, ogile noastre, după ce
au ocupat Arab-Konak. Sandornik și Ko-
marta, au pornit urmărirea turcilor
în spre Petrikeol, pe când cavaleria de
gardă se avânta ca să le tăie retragerea
pe la Cerkeskeol și Bassova. Înșuși Gorko,
după ce a dat o mică poposire trupelor
sale sleite de oboseală, se porni spre Sofia.

Detașamentul de la Etropol trebuia să-și
facă joncțiunea la 1, cu acela al genera-
lului Brok ce venia din Colopeți spre a
tăia retragerea Turcilor la Petrikeol. Per-
derile noastre în lupta din 31 Decembrie
se futind până la 709 oameni scoși din
serviciu.

În numărul răniților se găsește gene-
ralul Ušrkovic, comandantul regimentu-
lui de Volinia al gardei imperiale.

El a fost ușor rănit la gât.

Constantinopol, 4 Ianuarie.

Soleiman telegrafiază cu data de eri, că
în timpul retragerii armatei de la Ka-
marli spre Slatarița, Baker-pașa care o-
crotea retragerea fa atacat de mari forțe,
dar totuși a reușit a ajunge la Slatarița
după o luptă în care a perdit 600 oam-
eni. Forțele cari păzeau trecătoarea de
la Torak s’au retras la Sofia.

preau de a veni să și ia locul, ruga
pe colegii săi să bine voiască a i acorda
un concediu.

În aceeași ședință, d. M. Cogălni-
ceanu, arătând talentul său pentru
comedia trivială (la farce) precum
în Cameră desvoltase cu două zile
mai în urmă talentul pentru trage-
dia amestecată cu lacrimi, a propus
de a aduce pe d. Catargi pentru a
doua oară între jandarmii la Bucu-
rești.

Senatul, în urma cuvântului mini-
strului, a decis a nu acorda conge-
diul cerut, având a se ține în sea-
mă d-nului Catargi toate absențele
sale conform regulamentului.

Tel m...inistre, tels s...nateurs.

Comunicându-se d-lui Catargi, ho-
tărârea senatului, d-nia sa a făcut
ceia ce ar fi făcut în locul lui ori-
ce bărbat cu puțin respect de sine,
adică, a trimis demisiunea sa, care
de și motivată, este scrisă în ter-
menii cel mai cuviincioși și cel mai
demni.

Cu această a două ocaziune, Se-
natul nu a voit să rămăe mai pe
jos de ceea ce se arătase mai în-
ainte; nici să desmintă învțămintele
de bun gust și de bună cuvință
ce primise de la d. secretar de Stat
și postelnic, Cogălniceanu.

Cel din urmă deputat ori senator
cules de prin unghiurile țării tre-
buie să ceară de tref, de patru, de
cinci ori demisiunea, pentru ca să
o primească senatul ori camera; se-
natul actual grăbește însă a primi
demisiunea unui bătrân senator, care
a fost locotenent domnesc, în mai
multe rânduri președinte de cabi-
net și care este reprezentant al u-
nui partid.

Această faptă aruncă destulă lu-
mină asupra valorii acestui senat
și ne arată întru cât el dorește a
fi adevărata reprezentațiune a țerei.

Mult sgomot făceau puritanii no-
stri de la foaia oficioasă, în timpul
guvernului trecut, în privința ces-
tiunii cumului de funcțiuni. Vir-
tutea lor austeră era scandalisată,
văzând că d. Vioreanu, profesor la
universitate, ocupa și postul de pro-
curor general la înalta curte de ca-
sațiune. Cititorii cei simpli ai „Ro-
mânului” admirau cu beatitudine a-
cea rigiditate de catoni.

Dar o minune! Indată ce veni-
ra la putere, radicalii noștri puseră, și
în astă cestiune, ca și în toate cele
alte, principiile lor la ciochină, și
cu o voinică patriotică demnă de
o mai frumoasă faptă, favorișii gu-
vernului înhățară unit două, alții mai
lacomi, chiar trei și patru funcțiuni
ale statului pe care le cumulară bi-

BUCURESCI 24 DECEMBRIE
4 IANUARIE

Am avut privilegiul a vorbi în zia-
rul nostru de telegrama adresată
Senatului de d. Lascar Catargi. Ci-
titorii noștri știu că prin acea te-
legoramă, onorabilul senator, arătând
motivele bine-cuvântate care îl o-

nișor, patrioticește, pentru cea mai mare glorie a puritanismului lor sever din trecut.

Ast-fel, ca să cităm numai câte va exemple mai isbitoare din o mulțime de casuri de această natură, vom vorbi numai de funcțiunile și însărcinările acordate de guvernul actual d-lor Fleva, fraților Robesci și Gr. Ștefănescu. D. Fleva a fost, dupe cât ni se asigură, membru al consiliului județean de Ilfov, avocat al acelui consiliu, avocat al primăriei din Oltenița, ale căror acte și lucrări se controlează de consiliul județean de Ilfov, cu alte vorbe d. Fleva consilier exercită o autoritate legală asupra d-lui Fleva avocat. D. Fleva a mai avut onoarea d'a fi ales (era p'aci să zicem numit) deputat, și apoi membru în comisiunea de acuzare a ministrilor, în fine d-sa ocupă și postul de avocat al spitalului Brâncovenesc. Numere acum cititorii noștri lefurile și diurnele fericitului favorit, căci noi le-am pierdut scoteala.

D. Robescu este tot-d'odată directorul telegrafului și poștii, profesor și inginer la spitalul Brâncovenesc. Fratele său este și profesor și inginer la administrațiunea domeniilor.

Intrebăm pe d. Chițu, pe d. Campineanu și pe epitropia casei Brâncovenului, cum se învoiesc între dăsele: funcțiunea de profesor care reclamă prezența permanentă a titularului în capitală cu postul de inginer ce au acești bine-cuvântați fit al budgetului? Cum poate profesorele să stea pe catedră și în același timp să facă lucrări de inginer la țară, afară de nu va avea darul dumnezeesc al ubiquității, adică al prezenței sale de odată în toate locurile? Rugăm pe eforia spitalului Brâncovenian și pe administrația domeniilor să ne arate cel puțin o singură luare, o singură ridicare de plan făcută de frații Robesci, și declarăm mai din nainte că ne vom închina cu respect înaintea unor oameni așa de extraordinari.

În fine, un alt fericit erou al erii de virtute în care am intrat cu venirea radicalilor, este d. Gr. Ștefănescu. D-sa ocupă numai puțin de patru posturi: profesor la universitate, director al muzeului propriu zis, director al muzeului de antiquități și în fine secretar general al ministerului cultelor și instrucțiunii publice! Este adevărat că d. Ștefănescu

nu dă cu lunile pe la museuri, dar asta nu face nimic: D-sa este o somitate științifică, ochiul său de vultur coprinde și pătrunde totul dintr-o singură privire, și ne place a crede că d. Ștefănescu, secretarul general nu va fi așa de aspru cât d. Ștefănescu directorele museelor pentru niște bagatele!

Dorința d'a chivernisi pe aderenții infocați ai partidei, face pe radicalii a înlătura veri ce șfială, veri ce simțiment de pudoare. Ast-fel, sub motiv de economii, primăria capitalei suprimă postul de inginer șef al comunei remunerat cu 700 l. n. pe lună. D. Cantacuzino titularul se depărtează, rămânând ca ajutor al inginerului șef un june inberb, care n'a dat nici o probă de capacitatea sa, dar care posedă meritul inapreciabil d'a fi din tabăra radicală.

Cu toate astea, după puțin timp, primăria capitalei, ca să facă loc d. Toncovici, un alt partisan călduros al celor de la putere, reînfințează postul de inginer șef și l' dă junelui de mai sus, iar d. Toncovici i se dă funcțiunea de ajutor de inginer șef. Nici un scrupul, nici chiar temerea de a cădea în contrazicere, și d'a supăra pe d. Cantacuzino n'a reținut pe primărie: era vorba d'a chivernisi pe un membru al partidei, și veri ce considerare trebuia să cedeze acestei *ultima ratio*! Dar ce este curios, d. Toncovici, dupe câte aflăm, n'a terminat nici cursurile de algebră și de trigonometrie, nu posedă nici o diplomă! Și cu toate astea, d-sa devine superiorul altor ingineri mult mai vechi și cu titluri academice!

Să nu uităm apoi că la primărie nu e nimic de făcut, afară de repararea pavagelor, care s'ar putea face prea bine de către conductorii comunei, sub privigherea și controlul unui singur inginer ordinar! Toate posturile de ingineri, fie șefi fie subalterni, sunt niște adevărate sinecure pentru amicii și sprijinitorii partidei radicale, și banii s'ermanilor contribuitorii se risipesc pentru chivernisirea unor asemenea oameni.

Unde sunt dar frumoasele vorbe ale „Românului” în favoarea economiilor? Ce s'au făcut fulgerile teribile ale radicalilor contra cumulului și chiverniselilor; E rău cumu-lul a două funcțiuni la conservator, chiar când este foarte rar și când e admis de mai mulți ani impus de

o necesitate absolută: E bun și dulce cumu-lul a trei și patru posturi când există în favoarea patrioților radicali! Una este veritatea dincolo de Pirinei și alta este dincoace de aceeași muniți, constată cu durere filosoful francez Pascal. Liberalii-naționalii-patrioții noștri sunt mai radicali, căci ei nu admit nici chiar diferența de locuri în privința adevărului: au strigat cât le lua gura contra cumulului și risipei, dar nu aveau în vedere binele public ci numai plapoma.

De aceea noi vom invoca chiar puternica autoritate a d-lui C. A. Rosetti, și le vom responde, dimpreună cu d-sa, în următoarea strofă:

Nimic din toate aste
Nu cred, pre legea mea,
Căci toată cearta este
Ca plapoma să'mi iea.

DIN AFARA

Relativ la cestiunea mediațiunii de pace a Angliei, „Times” publică următoarea corespondență din Pera:

„Toate privirile sunt neconținut întoarse spre Englitera și turcii așteaptă un răspuns la nota circulară. Pentru moment mai toată răspunderea cade asupra cabinetului englez. Se socotește în deobște pe aci că linia de conduită a Angliei va hotărî chestia de pace sau de război.

Turcii se pare în deobște că socotesc cum că Anglia nu va recomanda alte concesii Rusiei de cât acelea pe care însăși Turcia ar fi dispusă a le face de cât a urma o luptă disperată. Ei cred cu toate astea că Anglia le va veni în ajutor dacă vor urma înainte războiul. Consilierii englezi le zic că, de și niște neuniri în cabinetul englez și opunerea partidului liberal împiedică acum pe guvern de a face război, politica de pace va fi respinsă de parlament în măsură cu desfășurarea simțimentului național de vrăjmașie în privința Rusiei.

Nu mai vorbesc de ambasadorul Angliei despre care se crede că a fost foarte cumpătat în limbajul său relativ la politica engleză. Negreșit, povestirile despre cruzimile rusești continuă a fi trimise în Anglia atât de ambasadă cât și de co-

respondenții de gazete. Fără însă iată aceste povestiri, fie adevărate sau falșe, nu sunt un cuvânt spre a face reaboid și sunt cu desăvârșire streine de cestiie, ce ar trebui să fie hotărâta de interesele englezești numai, iar nu de faptele rele atribuite Rusiei.

Pe aci se crede însă că Anglia nu se va hotărî să intervie de cât numai atunci când Rușii înaintând victorioși vor amenința zidurile Constantinopolului. În ori-ce caz însă, Turcii au hotărârea neștrămutată de a da foc Constantinopolului de cât a lăsa să cadă în stăpânirea orî cărî împărății „necredincioase”. De aceea dar, turcii, cu toate că înaintarea rușilor nu pare destul de grabnică, ia măsuri cu multă vigoare de a și pune în stare de apărare capitala imperiului, ast-fel că ideea mijlocirii Angliei rămâne un trist ecou al luptelor ce otomanii se pregătesc a susține. Acei cari cunosc poporul turcesc nu vor șovăia crede că mijlocirea Angliei nu este de atât de mare însemnătate pentru turci.

INALT ORDIN DE ÎI
PE TOATĂ
Garda orășenească din țără
Guardiști,

În tot timpul cât armata s'a aflat la frontiere și peste Dunăre spre a apăra țara, voi ați înlocuit-o cu devotament în interiorul orașelor, unde ați îndeplinit serviciul de garnison și ați menținut buna ordine.

Sarcinile ce ați purtat au fost astă-dată mai grele de cât ori când, căci ați stat concentrați mai bine de 6 luni; însă în momentele solemne prin cari trecem, când fie-care este chemat a plăti cu persoana sa pentru inbita noastră patrie, vă puteți mândri că prin ostenețele văstre ați contribuit și voi la opera comună, ați asigurat liniștea căminelor.

Din fericire, succesele ostrei M'au dispensat d'a face apel la voi pentru apărarea în contra vrăjmașilor; sunt însă convins că, deca ar fi fost nevoie de brațele și de sângele vostru, voi v'ați fi făcut datoria cu aceeași fericire și vitejie ca și frații voștri din armată.

În numele țării Eu vă mulțumesc pentru serviciile ce ați făcut și României va privi cu încredere în garda orășenească un element puternic pentru paza ordinii la trebuință pentru apărarea națională.

Ordon ca prezentul ordin de și să se citească în toate legiunile, batalioanele și companiile.

Dat în București, la 22 Decembrie 1877.

CAROL.

„Steaua României” din Iași află că consiliul comunal a însărcinat o comisiune compusă din trei persoane și anume din d-nii Cerchez, Ianov și Belcic cari să meargă la București spre a felicita pe Maria Sa pentru victoriile raportate de M. S. și de armata Română peste Dunăre, și că acea comisiune a și plecat să îndeplinească misiunea ce i s'au încredințat.

Acela-și ziar află că comitetul central de doamne pentru ajutorul ostașilor Români răniți ar fi proiectat a da o serie de câte-va baluri publice în profitul răniților. Aplaudând la scopul care inspiră pe doamnele din comitet nu ne putem opri de a observa că modul cu care comitetul în chestiune vroiește să opereze soarta răniților nu pare puțin compatibil cu epoca prin care trecem și în intervalul căria pe fie-ce moment ne putem aștepta la noua-tea cădere glorioasă pe câmpul de luptă a vre unui frate, soț sau părinte al nostru; imprevizibile care nu se acoardă cătuși de puțin cu sunetele armonioase ale valțurilor sau cu privescile mai multor părechi danțând voluptos prin saloanele parchetate ale locului de petrecere.

Acestea sunt respectoasele noastre observațiuni ce am crezut a face relativ la aceste baluri.

Expozițiunea de tablouri de la școala de Belle-Arte la Universitate e deschisă încă câte-va zile.

Această expozițiune se va închide prin o solemnitate, în care se vor împărți medaliile, pre cari au meritat unii elevi ai școlii de Belle-Arte din Iași prin operele d-lor-sale, anume în:

Pictură, sculptură, desen antic, și desen după natură.

Un alt ziar din Iași află cu deosebire plăcere că d. Nicolae Rosetti Rosnovanu, întorcându-se de la câmpul de onoare, a sosit sănătos în urba Iași pentru a petrece săntele sărbători în sinul familiei. D. Rosnovanu este unul din cei întâi ofițeri milițieni cari îndată ce s'a declarat rebelul, a cerut a fi trecut în armata activă, pentru a merge să apere cu sângele său pământul strămoșesc. Soim cu toții ceea ce a făcut în urma sa mama d-lui Rosnovanu pentru ostașii români răniți. Fiul s'a arătat demn de mamă, și zilele aceste d-na Maria Rosetti Rosnovanu primi o telegramă de la Maria Sa Domnitorul prin care, după ce mulțumesc mamei de arderea ei care s'a devotat cauzii răniților și de frumoasele rezultate care au încununat aceste silinți, o felicitează pentru conduita demnă ținută de fiu în tot timpul campaniei, și care a fost recunoscută chiar de Majestatea Sa Țarul prin oferirea unei decorațiuni.

CRACIUNUL

O bucată din viața românilor din țara ungurească.

Câmpia netedă se întinde și de parte, tot mai departe se lățește; cât coprinde zarea ochiului omenesc și până unde cerul se împreună cu fața pământului, nimic nu se pune în calea vederii; numai pe ici pe colo se ridică de pe câmpul amortit câte un ulm singuratic, câte o cumpenă de fântână, câte o „hodae” părăsită, ori câte un turn țuguiat.

La o parte, cu totul în fund, se zăresc cele din urmă valuri ale Carpaților, abia eșite din albaștria depărtării, nemșcate și parcă străvezii asemenea unui șireag de neguri întepenite. De aici, în spre amurgul serii, se pornesc stolurile, întregi seminiții de cioare, corbi și croncauși și se strecoară în cete șgomotoase pe sub norii cenușii spre câmpia hrănită. Din când în când câte un vultur strebate în sbor cumpătat în urma lor și se așază posomoiți pe cumpenă unei fântăni, câte o ceată de stigleți, de galbioare ori de pițigoși se stârnește și caută în șgomotoasă nedumirire un adăpost, câte un iepure își ese din culcuș, face câți-va pași tacticoși, apoi se ridică în două labe, ciulește și și dă seamă

despre împrejurime și primejdiile ei. Seara vine, și albiți fulgi de zăpadă încep să cadă unul câte unul, a lene și legănându-se prin vîzduh, apoi tot mai deși și tot mai a greu; pe când se întunecă, un vîl subțire și de o gingașă albeață acopere câmpia tăcută.

Și cade zăpada, mereu se cerne din înălțimile cerești.

În sat câinii latră, vitele mugesc, iară oamenii stau împrejurul cuptorului încălzit cu paie și și spun povești despre minunățiile lumilor gândite.

Astăzi lumea se înfățișează în o curată haină de sărbătoare. Privind peste câmpie, omul vede minunea nemărginirei, albul omăt întins—în tins până unde nu se mai știe. Eșind sub cerul lui Dumnezeu, o răceală improspătătoare i pune tot sângele în sprintenă mișcare, iară sufletul i se înveselește de vederea luminei isvorite din albeața omătului. Copii țipă tăvălindu-se prin zăpadă, paserile și scutură aripele, câinii se joacă, vitele se înțelepesc, toată firea e străbătută de o veselă pornire.

Crăciunul vine pe cal alb!—strigă creștinii!—Crăciunul, sfânta sărbătoare frumoasă a Nașterii Domnului.

Încă de mult s'a făceau pregătirile pentru bucuria acestei zile.

Pe când porumbul se aduna, tot omul își făcea, eară la ziua de St.

Ignat tot omul își încheia scoteala sa cu purcelul de Crăciun, căci omul nu e om, dacă nu are pe Crăciun slănină, costițe afumate, mușchi murați, „cârnați cu cimbru și cartaboși de cel mai gros”, precum zice colinda lui „Moș Crăciun”. Bogăția se măsură după numărul slăninelor și a părechilor de cârnați, pe care fiește-care om le poate îngira în ugeagul său: dar, fie cât de sărac, slănină și cârnați omul trebuie să iabă pe Crăciun, alt-fel se zice că este un om ca vai de el, care „nu are chiar nici porcul Crăciunului”.

Pentru aceea cinstea „Crăciunului” e purcelul mic, bun pentru frigare, întocmai precum cinstea anulului nou este epurele, cinstea zilei de bobotează curcanul, și cinstea Paștilor mielul.

Nu mai de cât în dimineața ajunului, gospodinele își numără perechile de cârnați și de cartaboși, aleg cele mai frumoase bucăți de „păcie” (muschi) și de costițe și trimit din toate câte o bucată caselor înrudite ori în prietenite, cu deosebire însă Nașului.

Acesta e însă un dar, care se face în schimb și ast-fel tot-dea-una celor primește din ale altuia, are datoria de bună cuviință să dea din ale sale, pentru că, precum zice

vorba, din aceea-și masă să guste la crăciun.

Purcelul e însă o „cinste”, eară nu un dar făcut în schimb, nu se dă de cât din partea celor „mai mici” celor „mai mari”, și nu se cuvine nici o resplată pentru densul. „Mi-a făcut cinstea de l'a primit” zice unul și „mi-a făcut cinstea”, de mi l'a dat”, zice altul.

Este un lucru, pe care amândoi trebuie să-l „ție minte”.

Ast-fel fiind dă un purcel de crăciun chiar nașului, care are mai mulți de cât densul, omul „cu prindoare” dă unul preotului, învățătorului ori notarului; nici o-dată însă un om nu dă „cinstea Crăciunului” de cât acelora, pe care îi pune mai presus de sine. Altor oameni li se dăruiește purcelul înainte de ajun.

După „porcul Crăciunului” urmează „colacul Crăciunului”. Nu este om om se cade acela, care nu își face colacul de Crăciun din „moara postului”. Făina trebuie să fie albă. Căci colacul de cuișoare se face cu lapte și e rușine, dacă „nu îl prinde galbenușul oului”. Iar acela care nu face colacul de crăciun din grăul său, este un om ca vai de el, care „nu are chiar nici grău pentru Crăciun.”

În dimineața ajunului gospodina scoate dar colacii aburind din cup-

tor, îi înșiră pe jos, îi unge cu galbenuș de ou și după ce s'au stins pârât, alege pe cei mai „fățoși” și îi trimite celor ce se cuvine.

Pe la amiază-zi fiește care își are masa de crăciun adunată de pe la rude și prieteni și gospodina își însemnează bine fie-care bucată de la cine a venit, pentru ca să poată lauda hărnicia celor ce i-au făcut parte din masa lor.

După amiază-zi se aștern paie de grău prin casă și pe masă, pentru ca să se știe, că la noapte se va naște Christos și oamenii să și aducă aminte cel d'antăi loc de adăpost al Mântuitorului.

Înspre amurgul serii tot omul așezat se retrage la casa sa și se pornesc „pițării”, băeții de la cinci până la patru-spre-zece ani, care merg de alungul ulițelor strigând mereu: „Bună seara-seara lui Crăciun!” Câinii satului se stîrnesc cădurî-cărduri în urma lor, dar ei strebat cu bărbăție prin zăpadă, se apără pe cât pot, se opresc la fie-care porțiță zic „Bună seara-seara lui Crăciun” și pleacă mai departe. Din când în când însă deschid câte o porțiță, intră în curte, în vreme ce altă ceată, venind din altă parte, trece strigând mai înainte. Căci se cuvine ca băeții să zică „Bună seara lui Crăciun” la casele caselor, iar nu la altele, și numai co-

Carnea de consumație din Iași.—Nu poate să-și închipuim cine-va starea miserabilă în care se află în aceste timpuri carnea de consumație din oraș. Invităm pe ori-cine din cetățeni a merge la tăioare să se la trunchiurile din piețe pentru a se încredința de acest mare adevăr; să taie cea mai mare parte din vite care sunt aproape să moară de slăbiciune, carnea de la aceste vite este atât de rea în cât la apropiere ea eșcă un miros puturos, și la vedere ea este, nu să poate mai greșosă, căci nu se vede alt ceva decât niște ciolane învalite cu puțină carne de un color negru, și cu pește ca de cotleală.

Nu am avea nimica de zis asupra acestui articol principal de consumație, dacă el ar servi exclusiv numai pentru cântul de vânt și cei de prin mahalale, însă lucru nu este astfel; această carne, care cu drept cuvânt o putem numi hoit, este destinsă la nutrirea populației orașului și mai mult, ea se întrebuințează prin spitale pentru bolnavii și răniții ruși și români; speculanții și lăfărații de căruri și oștin se înțeleg pentru ca aceste hoituri să se pună la fier prin cazanuri, căci prețul lor este deja făcut ca și pentru carnea cea mai bună și cea mai grasă.

Tot astfel se întâmplă și cu cetățeni, cari trimit servitori pentru a cumpăra carnea și din hoit cu 30 bani oca, zice că au cumpărat carne cu 60 bani oca. Din parte-ne avem imperioasă datorie a semnală această stare de lucruri publicului nostru cetățean, cu riscul chiar de a displace celor în drept și nu disperăm încă pentru a arunca legea comună pe foc, căci sperăm că mai avem încă autorități care din când în când măcar știu a arăta publicului Iașan, că el nu este absolut imposibil de a se aplica legile de igienă publică și la noi, căci atunci am întreba: pentru ce la Viena este posibil, și la Iași nu? pentru ce nu este posibil ca să avem carne grasă când mai ales Austria și-a închis frontierele pentru vite din România? Pentru ce mai avem veterinar, comisar, primar, cu ajutorii lor? La ce mai servește consiliul de igienă și încă și de salubritate publică, când igiena încă nu se știe ce fel de mâncare este și cum se face? Noi din parte-ne însă nu putem admite că hoitul de vacă se numește carne și trebuie pus în consumație căci atunci pentru ce nu s'ar da publicului și hoiturii de cai, de câni etc. Sperăm și ne place a crede că după aceste puține linii nu vom fi siliți pe viitor de a veni cu o descriere detaliată.

(Curierul Balasan)

REVISTA TEATRALA

„Fadette” franțuzește, „Grille (griserul)” nemțește, „Urtă satului” românește — George Sand, Carlotta Birchpfeiffer, E. Carada, iată trei părechii de nume pe care ne sfim a le pune lângă olaltă; mai ales memoriul d-nei Dudevant îi cerem iertare

pii săraci ieși de a rândul. Ast-fel caie cinci-zece băieți pleacă împreună și merg cu toții la casele fie-cărui dintre dengoii. Fiește care dintre pițării trebuie să aibă câte o traistă, fiind că gospodinele caselor, pe la care se duc, trebuie să le dea nuc și colăcel făcuți anume pentru dengoii. Ast-fel se întâmplă că un băiat merge cu cel-lalt și la casa părinților săi, și atunci primește însă nuc și un colăcel, pentru că așa e obiceiul. Câte unul mai deștept rostește apoi o scurtă „Oratie” în versuri și după aceea pițării merg mai departe.

Pe când se aprind luminile, pleacă colindătorii în câte câte de cinci ori șase înși, flacăi și oameni mai seraci, nu prea bătrâni. Patru dintre dengoii sunt oamenii colindei unul e „cu sacul”, eără al șaselea e „vataful cânilor”.

De o dată cu colindătorii pleacă și steaua, pentru școlarii îmbrăcați în stihare, cu comănace de hartie lustruită, cei trei crai de la răsărit cu toiege, iară Irod împărat cu sabie. Și dengoii au un om „cu sacul”, care poartă tot-o-dată și măciuca.

Ce va mai târziu, pleacă „hertepul” sau vitelemul cu o ceată de cel puțin opt băieți mai mari ori flacăi, Irod împărat, trei crai de la răsărit, doi păstori cu blănițe întoar-

Cam citat numele ei literar alături cu d. Carada, declarând că numai siliți de împrejurări am comis această necuviință.

„Fadette” se numește romanul francez, dramatizat cu multă cunoștință de scenă de Carlotta Birchpfeiffer, iar în aceasta a doua formă acest subiect, plin de poezie, s'au perdat pe scenele de pretutindeni.

Figura principală a scrierii este o fată de o naivitate sălbatică, care rămasă de părinți și crescută în singurătatea pădurilor de buna sa, o femeie pe care oamenii o cred vrăjitoare, inspiră frică locuitorilor prin natura ei ciudată, prin apucăturile ei răstite și prin lipsa de îngrijire în îmbrăcăminte. E ceva demonic și misterios în cuminția ei nepotrivită cu vârsta și în sburdălnicia apucăturilor ei. Nu e urită, dar se crede urită, nu-i rea dar e rea de gură și toate acestea pentru că... pentru că nu știe că e femeie. În concepțiunea chiar a figurei romanului e un adevăr fiziologic. La copiii de amândouă sexe crierul e liber; el nu e pus încă în serviciul unei voințe hotărâte, copilul nu cunoaște dureri morale însemnate — de acolo însemnătatea întregii sale maniere de-a vedea, de acolo simțimentul său despre viață, care pare a nu fi avut început, pare a nu avea sfârșit.

Voința pe de altă parte, neavând un obiect, întemeiat pe rațiunea vieții, se răspândește asupra jucăriilor și nimicurilor, se sburdălnicește. Copilul are minte isteată și inimă ne-bună, mai târziu e tocmai contrariul. Mai târziu voința dictează și voința nu-i de cât suma acelor instincte animalice, sădite în om pentru a-i păstra existența sa ca individ și ca specie. Munca și economia privesc bună starea sa individuală, amorul are drept cauză conservarea și innobilarea speciei. Atunci mintea nu mai e liberă, ea intră slugă la voință și lucrează după dictarea acesteia. Dragostea nu mai caută jucării, ci se fixează asupra unui singur om, egoismul individului și egoismul speciei se împreunează și atunci începe adevărata viață a omului, viața cu suferințe și grijă, pe lângă care copilăria stă ca un vis frumos, în care și se pare că ar fi fost de două ori pe atâta soare și pe atâta căldură de cum e astăzi.

Sigur, că autoarea romanului n'au gândit la adevărul fiziologic, intrupat în scrierea ei, și nici trebuia să gândească, pentru că a copiat natura și natura e tot-d'una adevărată; geniul consistă în a o face și interesantă, de a băga de seamă ceea ce toată lumea scapă din vedere.

Cuvântul, pentru care am căutat să dăm seama mai pe larg despre caracterul copilei, este următorul.

se pe dos și cu măciuci groase în mână, un om care joacă păpușile și omul cu sacul.

După vitelem pleacă „Brezaia” și trece sgomotoasă de a lungul ulițelor.

Colindătorii încep cu „casele mai bune”. După ce au cântat la fereastră colinda lui Moș Crăciun, cu „Florile-salbe! Bună seara lui Crăciun”, stăpânul îi poartă în casă. Nu intră însă de cât cei patru; omul cu sacul rămâne în tindă, eără omul cu măciuca stă la porțiță ori la ușa tindei și îngrijește ca să nu vie „alt rând” peste cel din casă.

După ce au cântat colindele casei, colindătorii primesc darurile bea și câte un pahar de vin și pleacă mai departe.

Băieții cu steaua așteptau la porțiță și acum intră de a dreptul în casă cântând „Nașterea ta Christoaase” Sfirșind apoi această cântare, urmează „Fecioară astăzi”, apoi Irod împărat întreabă pe cei trei crai „De unde sunteți?” și urmează tetralogul cunoscut, se sfârșește cu aceea, că Irod bate cu piciorul în pământ și arată, ca grozavă îi este puterea. Băieții cântă apoi „Mărire celui de sus”, unul rostește „Oratia”, își ia darurile și pleacă mai departe.

Vitelemul nu se cuvine să intre decât acolo, unde s'au perdat colindătorii și steaua; ast-fel, după-ce

Scrierile dramatice se deosebesc în două: în cele cari interesează prin caractere și cele, cari interesează prin planul sau fabula lor. După a noastră părere numai acestea din urmă pot fi prefăcute în vodeviluri. Închipuimăși cine-va pe „Sgarciul” lui Molière vodevilizat, cu cântece, cu ritorneluri, în care se repetă de șapte ori același cuvânt — ce efect ar face? Dar fabula piesei de față nu interesează de loc, ci numai caracterele. Găsim și vodeviluri cu caractere interesante; dar să nu se uite, că cupletele sunt amestecate de nevoe în text, în urma unei legi franțuzești, care nu învoia de cât cător-va teatre reprezentarea de comedit serie. Ast-fel bietul Scribe de ex. s'au văzut siliți să amestece versuri nesărate în comedii sale pline de viață și de spirit. Dar ceea ce Scribe făcea de nevoe, d. Carada face de bună voie și prefăce o scriere dramatică într-o jucărie teatrală.

Ariile d-lui Flechtenmacher sunt frumoase, dar le trebuia un libret de operetă și se știe, că un libret nu face nici odată pretenția de a fi o scriere dramatică. Arta muzicală e prea însemnată în sine pentru a face concesii piesei, iar arta dramatică este iar prea însemnată pentru a sluji de libret muzical. Efectul pe care îl face împreunarea amândurora este tot-d'una hibrid. Pe când omul declamă mai cu foc și pune în relief caracterul lui, de odată te pomenești că se întoarce spre public, se pune în poziție și începe a cânta. Închipuimăși cine va lucrul aievea și nu se va putea stăpâni de ris. Să presupunem de pildă că se năstănesc Napoleon și cu Cavour, discută interese grave, pun în accent și în gest toată patimele mari cari însuflește faptele lor, și... de o dată și întorc spatele și încep a trage un cântec. În piese într-adevăr dramatice cântecul e numai acolo la loc, unde e la loc și în realitate. Cântec de dor sau de veselie ca monolog, dar ș'atunci mai mult îngânând și fără acompaniament de orchestră.

A fost lipsă de gust de a prefăce o piesă, în care caracterele sunt lucrul principal, în vodevil. Alta-și piesa, a cărei fabulă interesează iar personajele sunt păpuși. Acolo publicul de mai nainte nu ia la serioasă reprezentăția, ci rîde de incurcăturile cindate și neverisimile sau de caracterizarea exagerată. Deci acolo începe cântec — este o reprezentăție teatrală, nu dramatică.

În drama adevărată însă personajele nu sunt scornite din minte, ci reale. Vodevilul-i poveste, în care întâmplările și incurcăturile sunt lucrul de căpetenie, drama nu-i poveste ci viață reală, simțită.

Dar în sfârșit ce s'a făcut nu

au eșit băieții cu steaua, încă de departe se aude clopoțelul, care prevestește apropierea vitelemului, copiii saltă de bucurie și se retrag prin unghiurile casei, stăpâna face loc, stăpânul ese la prag.

Intocmai ca steaua, vitelemul intră cântând „Nașterea ta Christoaase”; după-ce s'a așezat însă „hertepul” pe scaune, urmează numai decât „mărire celui de sus” și apoi tratologul.

După tratolog urmează o cântare în versuri, „Rafila nu plânge”, o cântare bisericăsească și oratia, pe care o rostește unul dintre păstorii cu blana întoarsă pe dos. Pentru jocul păpușilor este un tipic hotărât: la început se înclină ingerii; vin apoi oamenii veseli cei trei crai cu Irod, păstorii și Rafila cu copilul în brațe. Ar fi o ne mai pomenită lipsă de bună-cuviință ca cine-va să cuteze a se abate dela obiceiurile remase din bătrâni.

Brezaia ar trebui să umble ziua și cu deosebire a doua zi de crăciun; pentru aceea în seară de ajun ea nu pleacă decât foarte târziu, pe la zece un-spre-zece ceasuri și îndeobște nu intră decât acolo unde este poftită.

O ceată de nouă ori cinci-spre-zece flacăi trece cu cimpoiile și zăr-năind mereu în zurgăla de alungul ulițelor, se oprește la câte o porțiță, stă puțin și, dacă nimeni nu ese,

se mai poate disface și „Urtă satului” nostru rămâne vodevil. Multa pierde prin piesă și piesa prin musică, opereta nu-i, comedie asemenea nu, de aceea impresia totală e falsă.

Jucat a fost vodevilul foarte bine. Dacă a existat greșeli, ele au fost în concepție, nu de executare. Greșala de concepție ni se pare însă jocul d-șoarei Dănescu în actul I la început. Ileana despletită inspiră milă privitorilor, pe când nu-i acesta simțimentul, care ar trebui să-l inspire. E un copil sălbatic, isteț, guraliv, peste măsură îndărătnic, cu părul încalțit poate, dar nu despletit. Tonul întreg, în care e ținut rolul la început ni se pare prea sentimental. Abia dragostea-i deschide ochii și o face sentimentală. Atunci își lăsa capul în jos și gobește. Trebuie să facă în scenele de întâi impresia unei ființe sănătoase, pline de viață și îndărătnicie, care se mânia de ce zice lumea, dar nu se mâniaște. Ușor se mânia, ușor se desmânia și ura locuitorilor asupra ei se explică tocmai prin sălbăticia ei, prin caracterul ei de „băiat” nu prin urticune fizică sau prin mizerie. Când vine la horă, împopoțnată ca o brezaie, se vede și mai mult că a venit să joace din îndărătnicie și tocmai stângăcia, cu care s'a gătit, arată că nu și da seamă de ce se găsesc oamenii.

Abia iubirea o dăscălește și când e nămorată, atunci se schimbă și port și gest și totul. Copilul a devenit femeie.

D-ra Dănescu e o damă plină de talent, vorbește cu totul fără afecțatie, nici o dată nu se prefăce a simți ci simte într-adevăr, are glas frumos și curat, în cât fără îndoială va deveni una din actrițele cele mai bune ale teatrului național. Cu atât mai mult ne place a crede, că va și deosebi ori când laudele exagerate de cele mai cu măsură, dar mai drepte, și va ține în samă sfaturile, când ele vor nemeri adevărul. D. Mateescu în rolul lui Florea a jucat cu simțire pornită, și sănătoasă până la capăt: nicăiri n'a căzut în sentimentalism; D. Hagiescu a fost grimat cu perfecție și a avut momente, cari dovedesc că d-sa studiază caracterele. D. Panu în „Dumitru Cercelaru” d-ra Păunaru în „Păuna” c'un cuvânt toți au fost prea bine preste tot. Este în teatrul românesc un progres evident — tinerii nu mai sunt manierați, vorbesc ca oamenii și se poartă tot astfel. Afecțatia dispare pe zi ce merge și oamenii au început să cunoască, că reprezintă pe scena oameni și nu păpuși.

Pe spectacolul s'au început cu proverbul „Un amor neașteptat, comedie „locală” într'un act de d. de

ca să o poftescă în casă, merge iarăși mai departe.

Poftită fiind, ceata intră. În frunte merge brezaia, bătând mereu botul acoperit cu pele de epure ori de vulpe; după ea merg cei doi cântăreți și cimpoiagul, cântând o colindă veselă ori un cântec lămes; în sfârșit, vin „jucăușii”, șase ori doi-sprezece flacăi, dacă se poate, cu zurgăla la picioare.

Brezaia glumește și joacă și este bună, dacă știe multe lucruri noue.

Cam de odată cu brezaia pleacă și oamenii așezați la colindare. Un prieten se duce la altul și ast-fel se adună câte cinci-zece și merg împreună pe la rudeni și prieteni, intră, fac sgomot, glumesc și ast-fel încheia ziua de ajun. Acestora nu li s'a dat nimic căci unii merg la alții numai și numai pentru bucuria zilei.

Întâia zi de crăciun oamenii merg la biserică, fac „masă lungă”, se odihnesc și petrec toată ziua a casă; a doua zi însă masa e scurtă, am putea zice, numai de nume și încă înainte de amiază-zii, omul pune caif la sanie, își încarcă nevasta și copil și pleacă să vază pe cel mai apropiat dintre ai săi.

După ce au stat aici puțină vreme, gasda își pune și el caif la sanie, încarcă nevastă și copil, apoi amândouă saniele pleacă împreună la o a treia casă.

Trois-Etoiles. Lucrul cel mai simplu ar fi fost să se spună autorul piesei și că e tradusă din franțuzește. Căci în ce consistă coloarea locală piesciorului? O fată din „pansion” și un băiat, abia scăpat de pe băncile liceului se găsesc în toate țările și n'au nici un caracter local. Localizarea consistă în rebotozarea numelor proprii. O spunem drept, este un fel de neonestitate literară, de a lua piese franțuzești, a schimba numele personajelor, a nu numi pe autor și a trece apoi piesele drept locale, compuse de d. * * * Eată în ce consistă această neonestitate. În genere toată lumea știe cine este d. * * * ear stelele nu-s de cât o precauțiune în caz dacă s'ar descoperi că adevăratul autor e un franțuz.

ULTIME SCRII TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

—Serviciul de la 5 Ianuarie 9 ordinea.

Londra, 4 Ianuarie.

Regina nu va merge în persoană la Parlament.

Londra, 4 Ianuarie.

Știri din Tunis spun că trupele destinate a fi trimise în Tarcis, nu sunt echipate. Șapierii turci și trupe provenind din contingenti Tunisului se pare că trebuie să fie trimiși ca să ție garnizoană în Creta.

Constantinopol, 26 Ianuarie.

Poarta a trimis puteri la o notă că să prevesteze în contra cererii ce Grecia a adresat puterilor în vedere de a fi admisă a lua parte la congresul ce ar putea fi însărcinat la întreprindere să pue la cale treburile orientale.

Comunicațiile cu Sofia sunt tăiate. Cele din urmă știri oficiale ce au venit de la acest oraș spun că rușii erau în mare număr în câmpie.

Paris, 4 Ianuarie.

Englittera a cerut Rusiei să facă cunoscut condițiile în cari ar consimți la un armistițiu. „Le Temps” zice că Englittera s'ar fi pregătit la o rezistență efectivă în contra libertății Dardanelor.

Constantinopol, 2 Ianuarie.

Luni, în Cameră un deputat musulman a atacat cu înverșunare administrația marinei relativ la capturarea de către ruși a pachetului otoman ce mergea de la Tripiza la Constantinopol. Acest deputat a zis că flota turcească care a costat sume enorme n'a fost de nici un folos. Camera a hotărât a stărui ca ministrul de marină ce era de față să dea explicațiuni.

După propunerea unui alt deputat musulman, Camera a hotărât a invita pe minister să-și dea seama de amestecul său în operațiile militare. Camera trebuie să voteze astăzi un pasagiul din proiectul de adresă în care se spune că ministrul nu s'a făcut datoria nici militărescă nici politicească. Aceasta este de o potrivă cu un vot de neîncredere. Dumnică a fost prin biserică grecești noi demonstrațiuni în contra Patriarhului și serviciul militar.

Ast-fel merg unit la alții, săniile încărcate se înmulțesc, chiotele tot mai mult se aud până ce, în sfârșit, un șir câte de zece-două-zece de săniile gonesc de alungul ulițelor, es din sat și dau pe câmpul întins spre unul din satele vecine. Mai sunt și acolo prieteni și rudeni, cărora trebuie să li se zică „noroc bun”.

Din când în când câte o sanie se restoarnă și femeile se tăvălesc țipând prin zăpadă, copii plâng; oamenii rid cu veselie, căci așa este datina, nu are noroc, cine a trecut neresturnat prin serbătoarea Crăciunului.

Câmpia acoperită cu omăt se întinde și departe tot mai departe se lățește, cât coprinde zarea ochiului omenes și până unde cerul se împreună cu fața pământului, nimic nu se pune în calea vederii: numai pe ici pe colo se vede gonind de un lungul câmpului troent câte un șir de sanii veseli, flacăi rădica bicul, fetele își flutură cărpelile în vânt, copiii sar desmerdați. — Crăciunul s'a dus în alte țări.

CADOURILE DE ANUL NOU CELE MAI EFTEINE, PRACTICE SI DURABILE

se pot cumpăra cu ocazia liquidării a

FABRICII DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCURESCI

Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a cărora calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal francezesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbătească albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu guleri sêu fără guleri de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbătească colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal francez, de Bațistă și de Piquet de erna, simplă și brodat în 100 de desennri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantalonii de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erna, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Piquet de erna, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
- 1 Pereche pantalonii bărbătești, de Croisé alb, de Piquet de erna, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.]
- 1 Corset de damă diferite fasonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
- 1 Hâiniță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanelă colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
- 1 Cămașe de flanelă albă sêu colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Gulere bărbătești de Percal și de Olandă cele mai moderne fason, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fason după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbătești și de dame, de bumbac, de lină, de fild'ecosse și mltase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lână sêu de mltasă, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tart n englesc de fr. 18 21 până la 29 fr.
- 1 Batistă de lină cu Monogram brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Batiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Presope de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
- 6 Șervete de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă sae colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curată pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într'o foia 2 1/2, coți de lățime pentru 6 cêrceluri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Piquet de erna 36 de coți de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI

cu prețuri mai ales reduse.

Singurul Deposit general pentru România

Bucuresei, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

FERU ALU DOCTORULUI GIRARD

(PROTOXALATE DE FER)

Raportu favorabilu alu Academiei de medicina din Paris.

Academia de medicina din Paris nu prea da lesne favorile sêle; ea se pronunță cu cea mai mare rezervă asupra medicamentelor ce li se aduc pe fie-care și; de mai bine de deca ani, ea n'a datu nici un aprobaune, prin urmare Ferul Girard, care de curindă a obținut aprobațiunea sa, trebuie să atragă atențiunea corpului medicalu. Ferul Girard are remarcabila proprietate d'a nu constipa, elu combate chiar cu succesu constipațiunile cele mai persistente. Elu este unu stimulentu tonicu de prima ordine, care desvôltă pofta de mâncare, readuce repede puterila, vîndicâ chloro-anomia și slăbiciunea sîngelui. — Elu este unu reconstituente heroicu pentru constitutiunile debile și convalescîntile penibile. — Ferul Girard este asemenea prescriș cu succesu contra diarehei și diabetel; în atonia diverselor organe, în slăbiciunea vederel și sensibilități; în bôtele nervose, și cu deosebire în contra chorei și hysteriei. — Venderu în mare, 8, rue Vivienne, Paris. — Depositu în princ. pharmacii.

SIROPU SI VIN DUSART

CU LACTO-PHOSPHATU DE CALCE

Aceste preparatiuni suntu singurele cari au servitu Mediciloru Spitaleloru din Paris, pentru a constata proprietățile reconstituante, anti-anemice și digestive ale Lacto-Phosphatului de calce.

ELLE CONVÎNŪ :

Copiiiloru paliți;	in Bôtele de peptu;
Rachiticeloru;	in Digestiunil laborioase;
Juneloru fete cari se desvôltă;	in Inapetintă;
Doiceloru, pentru a favorisa abondința și bogăția laptelu;	in tôte bôtele cari aduc slăbiciunea și pierderea puteriloru;
Convalescîntiloru;	in Fracturil, pentru reconstituirea oșteloru;
Bătrîniloru slăbiți.	in Cicatrizarea răniloru.

VENDERU IN MARE, 8, rue Vivienne, PARIS.

Depositu în principalele Pharmacii.

OPERILE MUSICALE

imprimatu în edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipsceani, palatul „Dacia.”

	FR. G.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2 —
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 30
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1 40
Spune, rom. națională, pentru o voce cu piano	1 40
KRATŪCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4 —
MUSICESCO G., Rânduiala canonică pentru piano	5 —
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	2 —
op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 50
op. 17, Hora, Măriora pentru pianoforte	1 20
op. 15, Durerea 'mi este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
op. 19, Visuri Ce de copii, Quadrille pentru piano	2 —
La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
Ijik-Polka pentru piano	1 —
op. 20, Apele de la Văcăresol, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tôte aceste se vînd cu rabat de 25%.

SIROP & PATE DE SEVE DE PIN MARITIME DE LAGASSE PHARMACIEN A BORDEAUX

SIROPUL SI PASTA DE SUCUDE BRADU MARITIM

Emanațiunile de bradū maritim suntu suverane în afecțiunile de peptu; și de aceia medicil recomandă locuirea pe lângă pădurile de bradū maritim. Siropulu și Pasta de sucū de bradū maritim de Lagasse conținū tôte principurile balsamice și resinose ale bradului maritim, cea ce face pectoralulu celū mai eficientu contra maladiiloru de peptu, tîduseală, Catarhe, Bronchite, Anghine, Tuse, Dureri de gâtū, Asthmū, Grippă, Tuse mltărcescă și afecțiunil ale căiloru urinare. — Depositu în principalele pharmacii.

ASTHME

CANNABIS INDICA

GRIMAULT & Cie

Pharmaciens a Paris.

Este de ajunsu de a fuma Cigarettele cu Cannabis indica pentru a face ca se dispună excessele cele mai violente ale asthmului, tusei nervoase, rîhuseala, nevralgiile faciale, insomnia și a combatte phthisia laryngială.

Depositu în principalele pharmacii.

H. R. FABRICA LANDGUT-WIENERBERG

M. J. ELSINGER et FIU LA VIENA,

fornisază contra casa saū a conto, livrabile la Viena.

Mușamale de căruțe și Mantale de plôie

cât mai repede și în cele mai mari cantități. (632-0).

FRUMUSEȚA!

FRĂGEDIEMA TINEREȚEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelei s'au recunoscut de tôte damel ce cercetată de autorități, eselența, nevătămătoreș și adevărată

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificațiunea pelei, recunoscut în tôte lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din tôte mijlocele de înfrumusețare spre a depărta sigur pete de sîră, coloritul sîrului, roșea, pete galbene, precum și tôte necurățiile pelei. RAVISSANTE dă pelei o fragedime a tinereții foarte frumoasă roză-deschisă și ca de catife, face pelea și mânilu albucitor și delicat, este receritôre și păstrează pelea fragedă până în vîrsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găsește în Bucuresci numai la d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.

PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.
Depositu general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valeriegasse No. 9. 595.

Ion I. Pală advocat, s'a mutat provisoriu în casele repansatului Răducanu Dimitriu, Strada-Vodă No. 17. (704-0)

PARFUMERIE ORIZA
L. LEGRAND
Parfume, Furnisore alu unu multoru Curti Straine
207, rue St-Honoré, PARIS

SAVON ORIZA

parfumatū în modulu celū mai agreabil, celū mai bun și celū mai dulce din sîpunurile de soaleți după Irle O. REVEL.

CREME ORIZA (a Ninoni de Lençois) ORIZA-LACTE (loțiune emulsivă) pentru a albi, a îndulci, a da transparența pelei și a-i conserva nă necurmată juneco distrugândū și evita sbirciturile obrazului.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN
Pentru a curăți capulu și perii s'a-i face se crească în forțe, gaciunū timpū (succesul sigurū)
Aceste produse se găseșc la principalii vîndetori de parfumeriă și la coafori.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS

PALATUL „DACIA.”

și la tôte librăriile din țeră

se adă de vînzare:

METODA DE CORA NATURALA

drept contrast la

VĂTĂMĂRIILE PRACTICEI MEDICALE

Singura și sigura pază contra

morșel premature și lăngsirel cronice de

Aug. Wilh. König.

PREȚUL 2 LEI NUOI.

REGULILE

CE TREBUE PĂDITE

pentru a

AJUNGE LA O BĂTRANETA ÎNAINȚATA

PREȚUL 50 CENTIM.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardulu și Stradul Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20

Aduc la cunoșcînta onor. Publice că m'am asortat Magazinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalone de fantasie din diverse Stoffe

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecsistă mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorel Curtiil, „LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardulu, 20.